

Eva-fotograaf Eljee Bergwerff

‘God tackelt alle bergen’

Een sympathieke, interessante man met een bijzonder verhaal. Wie zullen we interviewen?, vragen we ons af tijdens de de redactievergadering. En opeens roept iemand: Eljee! ‘Onze’ fotograaf is een buitengewoon vriendelijk mens én zijn leven nam onlangs een ingrijpende wending.

Het gezin Bergwerff, zes personen, bivakkeert in een bouwkeet. Een piepkleine woonkamer waar amper plaats is voor de eettafel, een bank, een kachel en een kinderboxje. Een paar hokjes waarin geslapen wordt, een halletje dat fungeert als de ‘werkkamer’ van Eljee. “We waren heel snel gewend,” zegt Eljee welgemoed. “De kinderen vinden het heerlijk. Ze spelen elke dag buiten en hun huttdorp wordt steeds groter.”

Droom

Door het raampje zien we het casco van de boerderij, waar straks Leendert Jan en Christine Bergwerff zullen wonen met Tom en Mieke Bosma en alle zeven kinderen. De IJsselhoewe, vlakbij Hattem, wordt een zorgboerderij, die een thuis zal bieden aan mensen die opvang nodig hebben. Op de anderhalve hectare grond komen een logeerhuis, een minicamping en een kinderboerderij. In de zomer van 2009 wordt

gestart met weekendopvang voor kinderen tussen de 4 en 16 jaar. Voor de beide families is het een droom, die na drie jaren van voorbereiding letterlijk uitkomt.

Eljee: “We hadden het er vaak met Tom en Mieke over: wij willen niet alleen voor onszelf leven, wij hebben zo veel gekregen, kunnen we daar anderen niet in mee laten delen? Tijdens een zomervakantie hebben we alle vier onze ‘droom’ op papier gezet en naast

elkaar gelegd. Toen bleken onze ideeën helemaal overeen te komen. We willen, zoals wij dat noemen, een gezin zijn voor meerderen. Christine en Mieke hebben allebei werkervaring in het begeleiden van kinderen die extra aandacht nodig hebben. En Tom en ik zijn betrokken vaders.”

Onafhankelijk en eenzaam

Terwijl de kippen in het gras rondom onze voeten scharrelen, toont Eljee waar straks de kinderboerderij en de minicamping worden gerealiseerd. Het is nu nog een kale vlakte, met hier en daar bergen sloophout en oud ijzer. Maar Eljee heeft een groot geloof. Een geloof “waaraan jarenlang geen consequenties waren verbonden,” zegt hij. “Ik was een kind van God, en alles

Opgaand in mijn werk, met nauwelijks taken in de kerk of waar dan ook. En met heel weinig vertrouwen in en verwachtingen van andere mensen. Onafhankelijk, maar deels ook eenzaam. Misschien overdrijf ik, maar zo zag ik het. En ik wist ook - daar bad ik voor: ik wil dat de Here God mij helemaal heeft. Niet beseffend wat de implicaties daarvan waren...”

Gematst

Eljee volgt een ervaringsgerichte training waar hij voor zijn gevoel volkomen onderuit gaat. Hij ontdekt dat hij zichzelf wilde beschermen voor pijn waarvan hij zich niet eens bewust is en dat hij zichzelf daardoor moeilijk kan geven. “God heeft me dat weekend op een punt gebracht dat ik totaal niet meer wist hoe ik het had en volledig

te vragen en dat we die uit allerlei onverwachte hoeken ontvingen. Ongelooflijk. Tientallen mensen die ons op hun vrije zaterdagen hielpen met het sloopwerk, met schilderen, met dakpannen leggen. Maar ook: bedrijven en instanties die ons matsten of soms helemaal niets berekenden. En nog steeds kunnen we een beroep doen op mensen, ook al willen we niemand overvragen.”

Fanatieke trekjes

De veranderingen in Eljee blijven niet onopgemerkt. Eljee, altijd een beminnelijk mens, krijgt fanatieke trekjes. Hij kan er nu om lachen, maar weet dat het voor zijn vrouw Christine en hun vrienden in het begin erg wennen was. “Want ik riep tegen iedereen: ‘dit is het, een nieuw leven, en jij moet dat ook!’

Eljee Bergwerff ‘Daar bad ik voor: ik wil dat de Here God mij helemaal heeft’

We willen, zoals wij dat noemen, een gezin zijn voor meerderen

was verder in kunnen en kruiken.” Door een schijnbaar klein incident raakt Eljee echter helemaal van slag. “Ik heb altijd gedacht dat ik een open en toegankelijk mens was. Maar ik had een keertje een gesprek met een familielid van mij dat stevig doorvroeg. En toen bracht ik al mijn verdedigingsmechanismen in stelling. Blijkbaar mocht ze niet te dichtbij komen. Ik heb er maanden over nagedacht, was er enorm mee bezig. Want ik besepte dat God ook maar een klein stukje van mijn hart had. Mijn ogen werden geopend voor hoe ik mijn leven had ingericht: een zelfstandig ondernemer met zo weinig mogelijk verantwoordelijkheden, behalve voor mijn gezin.

in paniek raakte. Maar toen voelde ik ook Zijn beschermende armen om mij heen en kon ik als het ware bij Hem op schoot uithuilen.” Die ervaring zorgt bij Eljee voor een omwenteling. “Ik ben anders naar mijn medemensen gaan kijken. Niet als vijanden die mij misschien iets willen aandoen, maar als mensen die ik iets te geven heb: mezelf en degene in wie ik geloof. Ik leerde dat je alles van Jezus kunt verwachten en dat je ook veel van andere mensen mag verwachten. Want als je geen verwachtingen hebt, geen hoop, ben je al een beetje gestorven. Rondom de zorgboerderij hebben we veel verwacht en veel gekregen. Ik was verbaasd dat ik om hulp durfde

Alsof ik kan bepalen welke weg God met iemand gaat. Christine was in ons gezin altijd de geestelijke voortrekker, trouw met kerkgang en bijbellezen. En toen kwam ik opeens voorbijstuiven en moest alles zus en zo. Ze heeft wel eens gezegd: waarom krijg ik niet dezelfde ervaringen als jij? We hebben samen moeten leren dat mijn zegeningen ook voor haar zijn – én andersom. Bovendien gaat het niet om de ervaringen, maar om Jezus, die te vertrouwen is.” Dat vertrouwen is in de afgelopen jaren vaak op de proef gesteld, maar niet beschaamd. “Bijvoorbeeld toen we een geschikte locatie zochten. Maandenlang hebben we gespeurd,

Fotograferen voor Eva

Eljee maakt onder andere de foto’s voor de rubrieken Interview, Winkelen en Culinair. “Als ik voor *Eva* foto’s schiet, dan probeer ik iemand zo echt en natuurlijk mogelijk te fotograferen. Het mooiste compliment dat ik kan krijgen, is als degene die op de foto staat er zelf blij mee is. Voor mij is dat een teken dat ik diegene op zijn of haar gemak heb kunnen stellen. Voor *Eva* komt daarbij dat vrouwen het vaak leuk vinden gefotografeerd te worden en het waarderen dat visagiste Marianne en ik er echt tijd voor uittrekken. Daardoor wordt zo’n portret nog meer van waarde en belang voor hen.”

allerlei mensen hebben meegedacht. En opeens komt Christine erachter dat de boerderij van haar oom al een half jaar te koop staat. Er waren wel veertig kijkers geweest, maar niemand wilde ‘m hebben. Voor ons was hij perfect geschikt. En betaalbaar. Alsof God hem al die maanden voor ons heeft vastgehouden.” Er wordt een ondernemingsplan opgesteld, er moeten enorme investeringen worden gedaan, vergunningen aangevraagd, de ene berg is nog niet

geslecht of de andere berg komt alweer in zicht. “God heeft ze allemaal getackeld,” zegt Eljee. “En dat heb je ook wel nodig, want telkens ben je geneigd je zorgen te maken. Het huis van Tom en Mieke staat al maandenlang te koop, hoe moet dat straks? We hebben ook geen financiële middelen voor het loogerhuis. We moeten erop vertrouwen dat Gods timing perfect is. En zolang vangen we de kinderen in onze gezinnen op.”

Naam: Leendert Jan ('Eljee') Bergwerff
Leeftijd: 33
Opleiding: Fotografie
Werk: freelance fotograaf voor o.a. *Eva* en *CV-Koers*

Hooiberg

Zorgboerderij IJsselhoeve werkt samen met erkende instanties en de eerste aanmeldingen voor weekendopvang zijn binnen. Eljee: “Als je de verhalen hoort van de ouders, dan begrijp je waar je het voor doet. Je vangt niet alleen een kind op, maar je ontlast daarmee hele gezinnen. Een extreem druk kind slokt zoveel energie op, dat ouders niet meer aan elkaar en de andere kinderen toekomen.”

De families zien enorm uit naar de komst van de eerste kinderen. Eljee: “Allemaal kinderen die hier elke maand in onze gezinnen een veilige plek, rust en structuur krijgen. Lekker hutten bouwen, een eigen dier om voor te zorgen. En wie weet kunnen we later ook dagopvang realiseren of opvang voor tienermoeders. En wat me ook helemaal geweldig lijkt: dat we in de schuur jongerenweekends gaan organiseren, met muziek, ontspanning en bezinning.” De schuur fungeert nu nog als opslagplaats van meubels en huisraad. En gedeeltelijk als hooiberg. In de ogen van Eljee: een berg die God gaat tackelen. www.ijsselhoeve.nu

Zin om zelf de handen uit de mouwen te steken of een keer bij de IJsselhoeve te gaan kijken? Kom dan naar de 'klus- en kijkdag' op zaterdag 4 juli. Voor op-gave en info: www.ijsselhoeve.nu/eva.